

Nógrádi György: megnyerheti-e Ukrajna a háborút?

2023 április 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Kemény szavak...

A nemzetközi politikában minden megy tovább a maga útján. A pravoszláv húsvét sajnos csak arra volt elegend?, hogy az ukrajnai harcok id?legesen lecsillapodjanak, és hosszas huzavona után újabb fogolycserére kerüljön sor. Egyik fél sem hajlandó, mint eddig is, a legkisebb kompromisszumkészséget sem tanúsítani. Az orosz cél minden eddig elfoglalt terület megtartása, új ukrán vezetés létrehozása és Kijev eltiltása a nyugati integrációktól.

Mindent vissza?

Az ukrán cél: mindent visszakövetelni, beleértve a Krím félszigetet. Cél továbbá az orosz javak elvétele mindenütt a világon, amelyekre Ukrajna jóvátétel címén igényt tart. Az orosz vezetés nemzetközi jogi elítélése és Oroszország minden létez? fórumról való kitiltása. Nehéz megmondani, hogy a két célrendszerb?l melyik az irreálisabb.

Az oroszok stratégiai megállapodásokat kötnek több nem nyugati állammal. A napokban a kínai védelmi miniszter járt Moszkvában. Fogadta Sojgu orosz védelmi miniszter mellett Putyin elnök is. Nyilvánvalóan – és err?l egyik fél sem fog nyilatkozni – a f? téma, figyelembe véve a jelenlev?k beosztását, a katonai együttm?ködés kellett hogy legyen.

Macron francia elnök pekingi útja sok mindenre rávilágított. ?t teljes pompával fogadták a Kínai Népköztársaságban, de a vele utazó és teljesen más kül- és biztonságpolitikai nézeteket képvisel? európai uniós vezet?t, Von der Leyent már nem. Aki a tárgyalások egy részén még jelen sem lehetett.

Macron pekingi látogatása után hitet tett az európai közös politika mellett. Úgy fogalmazott – és ezzel sok európai egyetértett, míg a vezet?k kevésbé –, hogy Európa találja meg újra a saját identitását. Az USA aktív részvételével zajló Kína–Tajvan-válságról Európának nem kell állást foglalnia. Macron célja a kontinens stratégiai autonómiája és hogy az nem lehet a jöv?ben az USA vazallusa.

A NATO f?titkára az elmúlt napokban közölte, olyan nyomás alatt állt, hogy meg kellett hívnia Ukrajnát a NATO–Ukrajna miniszteri szint? tárgyalásokra, még akkor is, ha ez elvileg lehetetlen lett volna, mivel Magyarország e kérdésben vétójogával élt. Nyilvánvalóan az USA úgy érezte, hogy ezt megteheti, Ukrajna pedig abból a téves feltételezésb?l indul ki, hogy NATO-tagsága zöld utat kapott, és a felvételi folyamat gyors és sikeres lesz.

Sokszoros atomhalál

A legismertebb amerikai külügyi folyóiratban, a Foreign Affairsben szakért?i cikk jelent meg A Nyugatnak új stratégiára van szüksége Ukrajnában címmel. Ebben leírják, hogy „a háborúban kockán forgó érdekek maximális meghatározása olyan politikát eredményezett, amely egyre inkább ellentétbe kerül más amerikai prioritásokkal. […] A valóság az, hogy Kijev folyamatos nagyszabású támogatása szélesebb stratégiai kockázatokat hordoz. A háború erodálja a Nyugat katonai felkészültségét, és kimeríti fegyverkészleteit. A védelmi ipar nem tud lépést tartani Ukrajna felszerelési és l?szerkiadásaival. […] A háború a világgazdaságra is nagy költségeket ró. Megzavarta az ellátási láncokat, hozzájárulva a magas inflációhoz, valamint az energia- és élelmiszerhiányhoz. […] Itt az ideje annak, hogy elkészüljön a B terv. […] Szükséges, hogy a NATO és Oroszország konstruktív párbeszédet kezdjen. […] A Nyugat több mint egy éve hagyja, hogy Ukrajna határozza meg a sikert és a Nyugat háborús céljait. […] Nem bölcs dolog, mert Ukrajna céljai konfliktusba kerülnek más nyugati érdekekkel. […] A szankciók nem fojtották meg az orosz gazdaságot. […] Még Ukrajna szempontjából sem lenne bölcs dolog kitartóan törekedni teljes katonai gy?zelemre. […] Ukrajnának nem szabad kockáztatnia, hogy elpusztítsa önmagát olyan célokért, amelyek valószín?leg elérhetetlenek. […] Európának is jó oka lesz arra, hogy felhagyjon azzal a kinyilvánított politikájával, hogy Ukrajnát addig támogassa, amíg szükséges.”

Érdemes lenne ezeken az új realitásokon elgondolkodni. Ma nyugati adatok szerint Oroszországnak 6257, az USA-nak 5600, Kínának 350, Franciaországnak 290, az Egyesült Királyságnak 225, Pakisztánnak 165, Indiának 160, Izraelnek 90 és Észak-Koreának 45 nukleáris eszköze van. A Föld sokszorosan elpusztítható.

A legismertebb négycsillagos tábornokok zöme bejelentette, hogy Ukrajna ezt a háborút nem nyerheti meg. A politikusok többsége ezt a realitást vagy nem ismerte fel, vagy képtelen tudomásul venni.

A szankciós politika több szempontból sem érte el eredetileg kit?zött célját. Oroszország nem omlott össze, ami a 2022 elején meghirdetett els? szankciós csomag nyílt célja volt. Európa viszont mély társadalmi és gazdasági válságba került. A szankciós politika eddigi következményeinek hatására Európa többet vesztett, mint Oroszország.

Európa térvesztése

A hidegháború id?szakában Európa vesztesnek tekinthette önmagát. A feszült amerikai–szovjet viszony, amely háborúhoz vezethetett volna, Európa megsemmisülését jelenthette, míg a jó szovjet–amerikai viszonyban egyszer?en átnyúltak a feje felett. A jelenlegi orosz–ukrán háború is els?sorban Európát, ezen belül Közép- és Kelet-Európát sújtja.

Az amerikai stratégiában az ukrán–orosz háború kapcsán felértékel?dtek a konfliktushoz földrajzilag közelebb fekv? államok, így a baltiak, Lengyelország, Románia és Szlovákia is. Újra el?került a régi és az új Európa évtizedekkel korábbi ellentéte.

Európa alapvet? stratégiai érdeke lenne a nyugati technológia és az olcsó orosz nyersanyag, valamint a piac kombinációja. Ennek hiánya a kontinens újabb térvesztését eredményezi, globálisan és a transzatlanti kapcsolatokban egyaránt. Az USA-ból importált palagáz drágább, mint az orosz volt, és kiszolgáltatja Európát az USA-nak. Az Európai Unió egy hónappal az orosz–ukrán háború kitörése el?tt rendelt 120 hajónyi palagázt az USA-tól.

Az európai–kínai kereskedelem volumene közel évi kilencszázmilliárd euró. Ennek visszafejlesztése tragikus lenne Európa jöv?je szempontjából. Kína húsz év alatt elérte, hogy Afrika, Ázsia minden országában a kétoldalú külkereskedelem terén lehagyta az USA-t. Európában a Benelux–német határig ugyanez a helyzet.

Kína globális játékos. Ma ? az USA igazi kihívója. Nem célja Oroszország meger?södése, de katonai veresége sem. Hosszú távon gondolkodik, a több ezer éves kínai történelem szellemében.

Ma a Nyugat Ukrajnát támogatja. A világ durván kétszáz államának a többsége a fegyverszünet és a béke mellett van. Meglátjuk, mit hoz a jöv?.

Nógrádi György - www.magyarnemzet.hu

Ajánló